

ע"פ 1965/14 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 1965/14

לפני: כבוד המשנה לנשיאה ח' מלצר
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופטת ע' ברון

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה מטעם המבקש מתאריך 30.11.2017 למתן צו
איסור פרסום פסק הדין שניתן בתאריך 17.08.2016;
תגובת המשיבה לבקשת המערער מתאריך
21.12.2017

בשם המבקש: בעצמו

בשם המשיבה: עו"ד שאול כהן

החלטה

המשנה לנשיאה ח' מלצר:

1. המבקש הורשע בבית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ר' כרמל) בעבירות של מעשה מגונה בקטין שטרם

מלאו לו 16 שנים, לפי סעיף 348(ב), בנסיבות סעיפים 345(ב) ו-345(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, כנוסחם של סעיפים אלו במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, ונגזרו עליו: עונש מאסר בפועל בן 42 חודשים, עונש מאסר על תנאי ותשלום פיצויים לנפגע העבירה.

2. ערעור שהגיש המבקש על הכרעת הדין ועל חומרת העונש - נדחה בפסק דינו של בית משפט זה מתאריך 17.08.2016.

3. בתאריך 30.11.2017 הגיש המבקש בקשה, שכותרתה: "בקשה להטלת חיסיון על פסק דינו של כבוד בית המשפט". לטענתו יש מקום להורות על איסור פרסום פסק הדין בערעור, לנוכח הפגיעה העלולה להיגרם בשמו הטוב, בשלום הנפשי והפיסי של בני משפחתו, ובאפשרות שילובו בעתיד במסגרות חברתיות ותעסוקתיות.

4. המשיבה, אשר התבקשה להגיב, עשתה כן בתאריך 21.12.2017, והיא מתנגדת למבוקש. לעמדתה, אין ממש בטענות המבקש לנזקים העלולים להיגרם לו בעקבות הפרסום, והנטען איננו מגלה כל עילה להגבלת עקרון פומביות הדין, כפי שנקבע זה מכבר בחוק ובהלכה הפסוקה.

5. לאחר עיון במכלול החומר הגענו למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

פרסום החלטות בית המשפט, כמו גם פרסום שמותיהם של אלה הנוטלים חלק בהליך הפלילי, מעוגנים בעקרון הפומביות - עקרון חוקתי, שהוא יסוד מוסד בשיטתנו (ראו בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה וכן סעיף 68 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984). חריגה מעקרון פומביות הדין אמנם תיתכן, אך זאת רק על יסוד הוראה מפורשת בחוק, ובמקרים יוצאים מן הכלל (על חריגים אלה עיינו: ע"פ 9695/10 אבו ערישה נ' מדינת ישראל, והאסמכתאות שם (23.01.2011); בש"פ 5045/11 מדינת ישראל נ' אשד (25.09.2011); ע"א 5185/93 היועץ המשפטי לממשלה נ' מרום, פ"ד מט(1) 318, 341 (1995)). נקודת המוצא היא, אפוא, כי בהעדר עילה מפורשת בחוק, או בהוראה שיפוטית מכוחה - תהא ידו של עקרון פומביות הדין על העליונה (עיינו: בש"פ 1659/11 שטנגר נ' מדינת ישראל (26.4.2011)).

6. בנסיבות דנן - לא מצאנו כי ענינו של המבקש נופל לגדר איזה מן החריגים המפורשים הקבועים בדין, שמכוחם רשאי בית המשפט לחרוג מעקרון הפומביות ולאסור פרסום. משכך אין מקום לאסור את פרסום שמו של המערער, או של פסק הדין בעניינו.

7. סוף דבר: נוכח כל האמור לעיל - הבקשה נדחית.

ניתנה היום, א' בסיוון התשע"ח (15.5.2018).

